

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1985 Nr. 66

A. TITEL

*Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme;
Straatsburg, 27 januari 1977*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is geplaatst in *Trb.* 1977, 63.
Het Verdrag is voorts nog ondertekend voor:

Spanje . . . . . 27 april 1978
Liechtenstein . . . . . 22 januari 1979

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1977, 63.

Op blz. 18 van dat Tractatenblad dient letter (d) van artikel 1 als volgt te worden gelezen:

„d) strafbare feiten, die ontvoering, gijzeling of wederrechtelijke vrijheidsberoving inhouden;”.

D. PARLEMENT

Bij brieven van 4 oktober 1977 is de tekst van de Overeenkomst in overeenstemming met artikel 60, tweede lid, van de Grondwet medege-deeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal en in overeenstemming met artikel 24 van het Statuut voor het Koninkrijk aan de Staten van de Nederlandse Antillen (Kamerstukken II 1977/78, 14 840 (R 1081), nr. 1).

De artikelen 3 en 4 van de Rijkswet van 27 februari 1985 (*Stb.* 116) luiden als volgt:

„Artikel 3

Het op 27 januari 1977 te Straatsburg tot stand gekomen Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, waarvan de Engelse en de Franse tekst en de vertaling in het Nederlands zijn geplaatst in Tractatenblad 1977, 63, wordt goedgekeurd voor het gehele Koninkrijk.

Artikel 4

Goedgekeurd wordt het voornemen om met toepassing van artikel 13, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme het volgende voorbehoud te maken:

Met inachtneming van artikel 13, eerste lid, van het Europees Verdrag tot bestrijding van terrorisme, behoudt de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden zich het recht voor uitlevering te weigeren voor elk in artikel 1 van het Verdrag genoemd strafbaar feit, met inbegrip van poging tot of deelneming aan een van die feiten, dat wordt beschouwd als politiek delict of daarmee samenhangend feit.”.

Deze Rijkswet is gecontrasigneerd door de Minister van Justitie F. KORTHALS ALTES en de Minister van Buitenlandse Zaken H. VAN DEN BROEK.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Kamerstukken II 1979/80, 1980/81, 1981/82, 1982/83, 15 971 (R 1133); Hand. II 1983/84, blz. 4478-4509, 4555-4556, 4787-4788 en 8400; Kamerstukken I 1983/84, nr. 199 en 1984/85, nrs. 20, 20a en 20b; Hand. I 1984/85, zie 18de vergadering.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 11, eerste lid, een akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa nedergelegd:

Oostenrijk	11 augustus 1977
Zweden ¹⁾	15 september 1977
de Bondsrepubliek Duitsland ²⁾	3 mei 1978
Denemarken ³⁾	27 juni 1978
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland ⁴⁾	24 juli 1978
Cyprus ⁵⁾	26 februari 1979
Liechtenstein	13 juni 1979
Noorwegen ⁶⁾	10 januari 1980
Spanje	20 mei 1980
IJsland ⁷⁾	11 juli 1980
Turkije	19 mei 1981
Luxemburg	11 september 1981
Portugal ⁸⁾	14 december 1981

Zwitserland ⁹⁾	19 mei 1983
het Koninkrijk der Nederlanden ¹⁰⁾	18 april 1985
(voor Nederland)	

1) Onder de verklaring "that the Swedish Government, in accordance with the provisions of Article 13 of this Convention and subject to the undertaking contained in that article, reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence".

2) Onder de volgende verklaring:

«Avec effet de la date à laquelle la Convention entrera en vigueur pour la République Fédérale d'Allemagne, elle s'appliquera également au Land de Berlin, sous réserve des droits, responsabilités et législations de la République française, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord et des Etats-Unis d'Amérique.

En particulier, des ressortissants de la République française, du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord ou des Etats-Unis d'Amérique ne devront pas être extradés sans l'assentiment du Commandant de secteur compétent.».

3) Onder de volgende verklaring:

«A titre provisoire, la Convention ne s'applique pas aux Iles Féroé et au Groenland.»

en onder het volgende voorbehoud:

«Le Gouvernement danois, en conformité avec les dispositions de l'article 13 de cette Convention et tenant compte de l'engagement contenu dans cet article, se réserve le droit de refuser l'extradition en ce qui concerne toute infraction énumérée dans l'article 1 qu'il considère comme une infraction politique.».

4) De bekrachtiging heeft betrekking op:

het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland
het baljuwschap Jersey
het baljuwschap Guernsey en
het eiland Man.

5) Onder het volgende voorbehoud:

"The Government of the Republic of Cyprus reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence."

en onder de volgende mededelingen:

"(a) With respect to Article 7 of the Convention and pursuant to the Republic of Cyprus the *Extension of Jurisdiction of National Courts with respect to certain Terrorist Offences Law of 1979* which has been enacted by the House of Representatives of the Republic of Cyprus on the 18th January 1979, the national courts of Cyprus can prosecute a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 of this Convention.

(b) In this regard, the Government of the Republic of Cyprus wishes further to notify that its reservations and declarations made on 22nd January 1971 when depositing its Instrument of Ratification with regard to the European Convention on Extradition of 13th December 1957 are still valid."

6) Onder het volgende voorbehoud:

".... Norway declares that it reserves the right to refuse extradition and mutual assistance in criminal matters in respect of any offence mentioned in Article 1

which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives. In this case Norway undertakes to take into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence including:

a) that it created a collective danger to the life, physical integrity or liberty of persons; or

b) that it affected persons foreign to the motives behind it; or

c) that cruel or vicious means have been used in the commission of the offence.”

Dit voorbehoud vervangt het bij de ondertekening door Noorwegen gemaakte voorbehoud (zie *Trb.* 1977, 63).

7) Onder het volgende voorbehoud:

“The Government of Iceland, in accordance with the provisions of Article 13 of the Convention and subject to the undertaking contained in that article, reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.’

8) Onder het volgende voorbehoud:

... En tant qu'Etat requis, le Portugal n'accordera pas l'extradition lorsque les infractions sont punies dans l'Etat requérant, soit de la peine de mort, soit d'une peine ou d'une mesure de sécurité privatives de liberté à perpétuité. (*vertaling*)

Dit voorbehoud vervangt de bij ondertekening door Portugal gemaakte voorbehouden (zie *Trb.* 1977, 63).

De Regering van de Bondsrepubliek Duitsland heeft naar aanleiding van het door Portugal gemaakte voorbehoud op 13 december 1982 het volgende verklaard:

Le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne considère que la réserve formulée par le Portugal au sujet de la Convention européenne du 27 janvier 1977 pour la répression du terrorisme n'est pas compatible avec l'esprit et le but de la Convention. Du point de vue allemand, elle ne trouve pas de base dans la Convention. Cette dernière n'est pas une convention d'extradition; elle limite seulement la possibilité de faire valoir, dans le cadre des obligations d'extradition existantes (résultant d'arrangements bilatéraux et multilatéraux), l'objection selon laquelle l'infraction faisant l'objet de la demande doit être considérée comme une infraction politique. Dans la mesure où il existe, par principe, une obligation contractuelle d'extradition, un refus motivé par d'autres raisons ne peut s'appuyer sur des réserves formulées à l'égard de la Convention européenne pour la répression du terrorisme, mais uniquement sur un arrangement applicable dans les rapports entre l'Etat requérant et l'Etat requis.

La présente déclaration ne doit pas être interprétée comme si elle empêchait l'entrée en vigueur de la Convention entre la République Fédérale d'Allemagne et le Portugal. Le Gouvernement allemand et le Gouvernement portugais n'ignorent pas que la réserve formulée par le Portugal n'aura pas de conséquences, en fait, sur l'application pratique de la Convention entre l'Allemagne et le Portugal. La peine de mort est abolie en droit allemand. Depuis l'entrée en vigueur de la 20ème Loi d'amendement au droit pénal, le sursis d'une peine privative de liberté à perpétuité est réglé par la loi et justiciable. Il en est de même des mesures de sécurité privatives de liberté. La crainte qui est à la base de la réserve du Portugal est donc, en règle générale, sans objet. (*vertaling*)

9) Onder het volgende voorbehoud:

«La Suisse se réserve le droit de refuser l'extradition en ce qui concerne toute infraction énumérée dans l'article premier, qu'elle considère comme une infraction politique, comme une infraction connexe à une infraction politique ou comme une infraction inspirée par des motifs politiques; dans ces cas, la Suisse s'engage à prendre dûment en considération, lors de l'évaluation du caractère de l'infraction, son caractère de particulière gravité, y compris le fait:

a. Qu'elle a créé un danger collectif pour la vie, l'intégrité corporelle ou la liberté des personnes, ou bien

b. Qu'elle a atteint des personnes étrangères aux mobiles qui l'ont inspirée, ou bien

c. Que des moyens cruels ou perfides ont été utilisés pour sa réalisation.»

10) Onder het volgende voorbehoud:

"With due observance of Article 13, first paragraph, of the Convention, the Kingdom of the Netherlands reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 of the Convention including the attempt to commit or participation in one of these offences, which it considers to be a political offence or an offence connected with a political offence."

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 11, tweede lid, op 4 augustus 1978 in werking getreden voor de Bondsrepubliek Duitsland, Oostenrijk en Zweden.

Ten aanzien van iedere andere ondertekenende Staat die het Verdrag bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt, treedt het Verdrag ingevolge artikel 11, derde lid, drie maanden na de datum van nederlegging van zijn akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring in werking.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het Verdrag op 19 juli 1985 voor Nederland in werking treden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1977, 63.

Voor het op 5 mei 1949 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa, zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1979, 40.

Voor het op 16 december 1970 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van het wederrechtelijk in zijn macht brengen van luchtvaartuigen zie ook *Trb.* 1981, 114.

Voor het op 23 september 1971 te Montreal tot stand gekomen Verdrag tot bestrijding van wederrechtelijke gedragingen, gericht tegen de veiligheid van de burgerluchtvaart, zie ook *Trb.* 1981, 115.

Voor het op 13 december 1957 te Parijs tot stand gekomen Europees Verdrag betreffende uitlevering zie ook *Trb.* 1982, 6.

Voor het op 20 april 1959 te Straatsburg tot stand gekomen Europees Verdrag aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken zie ook *Trb.* 1982, 7.

Voor nieuwe gegevens met betrekking tot het Europese Hof voor de rechten van de mens zie ook, laatstelijk, rubriek J van *Trb.* 1981, 13, gewijd aan het op 4 november 1950 te Rome tot stand gekomen Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Uitgegeven de *tweede* mei 1985.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK